

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 10 november 2010 in zaak nr. 09/39088 in het geding tussen:

en

de minister van Justitie (lees: de minister voor Immigratie en Asiel).

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 juni 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om wijziging van de beperking van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 30 september 2009 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 november 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 december 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de tweede grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij de relatie van de vreemdeling met haar nieuwe partner niet heeft betrokken bij de vraag of artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) tot verblijfsaanvaarding noopt. Daartoe voert de minister onder verwijzing naar de besluiten van 16 juni en 30 september 2009 aan dat hetgeen de rechtbank heeft overwogen feitelijk onjuist is.

Uit die besluiten blijkt, dat hetgeen de minister heeft aangevoerd juist is.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen overigens als grief is aangevoerd behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 30 september 2009 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.4. De vreemdeling, van Turkse nationaliteit, is op te in Turkije in het huwelijk getreden met (hierna: de echtgenoot), die zowel de Turkse als de Nederlandse nationaliteit bezit.

De vreemdeling is in het bezit van een machtiging tot voorlopig verblijf Nederland binnengekomen. Bij besluit van 5 december 2006 is haar

met ingang van 27 september 2006 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot' verleend. De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning is nadien verlengd tot 27 september 2012.

Het huwelijk tussen de vreemdeling en de echtgenoot is op 17 december 2008 feitelijk verbroken. Het huwelijk is ontbonden op 25 mei 2009.

Op 6 maart 2009 heeft de vreemdeling een aanvraag ingediend tot wijziging van de beperking 'verblijf bij echtgenoot' in de beperking 'voortgezet verblijf'. Bij het besluit van 16 juni 2009 is deze aanvraag afgewezen.

Bij afzonderlijk besluit van 16 juni 2009 is de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken met terugwerkende kracht tot 17 december 2008 wegens feitelijke verbreking van de relatie tussen de vreemdeling en haar echtgenoot. Tegen laatstvermeld besluit zijn geen rechtsmiddelen aangewend, zodat in rechte vaststaat dat de geldigheidsduur van die vergunning is geëindigd op 17 december 2008.

2.5. De vreemdeling betoogt in beroep dat de afwijzing van de aanvraag van 6 maart 2009 in strijd is met het ingevolge artikel 8 van het EVRM te respecteren gezins- en privé-leven. Daartoe voert de vreemdeling aan dat gezinsleven bestaat tussen haar en haar nieuwe partner met wie zij samenwoont. Zij is dit gezinsleven aangegaan voordat haar verblijfsvergunning bij afzonderlijk besluit van 16 juni 2009 werd ingetrokken en zij verkeerde in de veronderstelling dat deze vergunning niet beperkt was tot gezinsleven met haar voormalige partner. Van haar nieuwe partner, die in haar onderhoud voorziet, kan niet worden verlangd dat hij zijn in Nederland opgebouwde positie opgeeft om zich in Turkije te vestigen. Hij is gehandicapt en kan alleen via een sociale werkplaats deelnemen aan het arbeidsproces. Voorts voert de vreemdeling aan dat zij niet naar Turkije kan terugkeren omdat zij daar wegens haar handicap wordt gediscrimineerd waardoor zij haar beroep als kapster niet zal kunnen uitoefenen. Ten slotte voert de vreemdeling aan dat zij in Nederland een oogoperatie wil ondergaan en mogelijkheden heeft om als kapster te werken.

2.5.1. De minister heeft zich op het standpunt gesteld dat de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd er niet toe strekte gezinsleven op te bouwen met haar nieuwe partner, dat zij het gezinsleven met haar nieuwe partner is aangegaan op een moment waarop de vreemdeling zich ervan bewust was dat het gelet op haar verblijfsstatus onzeker zou zijn of zij het familie- of gezinsleven zou kunnen blijven uitoefenen en dat niet gebleken is van een objectieve belemmering om het familie- of gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen. Bij afweging van de belangen kan daarom in redelijkheid aan het algemeen belang meer gewicht worden toegekend dan aan het persoonlijk belang van de vreemdeling, aldus de minister.

2.5.2. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 10 december 2010 in zaak nr. 201006726/1/V1 (www.raadvanstate.nl), kan uit het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van

31 januari 2006 in de zaak Rodrigues da Silva en Hoogkamer tegen Nederland, nr. 50435/99 (www.echr.coe.int) en het arrest van het EHRM van 14 april 2009 in de zaak Narenji Haghighi tegen Nederland, nr. 38165/07 (www.echr.coe.int), worden afgeleid dat bij de belangenafweging in het kader van artikel 8 van het EVRM relevant is of op het moment dat de desbetreffende vreemdeling het familie- of gezinsleven is aangegaan en heeft geïntensiveerd al dan niet zekerheid bestond over zijn verblijfsaanspraken in Nederland. De minister heeft derhalve terecht van belang geacht dat de vreemdeling het gezinsleven met haar nieuwe partner is aangegaan terwijl zij niet beschikte over een verblijfsvergunning die dat mogelijk maakte. Dat de vreemdeling in de veronderstelling verkeerde dat de haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet beperkt was tot gezinsleven met haar voormalige partner, dient voor haar rekening te blijven, nu de aan die vergunning verbonden beperking die veronderstelling niet rechtvaardigt.

Niettemin kunnen zich zodanige feiten en omstandigheden voordoen dat uit het recht op eerbiediging van het gezinsleven een positieve verplichting voor de Nederlandse staat voortvloeit om de vreemdeling verblijf hier te lande toe te staan. Volgens vaste jurisprudentie van het EHRM (onder meer het arrest van 18 maart 2003 in de zaak T.I. en W.S. Ebrahim tegen Nederland, nr. 59186/00; www.echr.coe.int) dient bij de beoordeling van de vraag of artikel 8 van het EVRM in een bepaald geval de positieve verplichting met zich brengt een vreemdeling in staat te stellen tot het uitoefenen van gezinsleven in een bepaalde lidstaat, een "fair balance" te worden gevonden tussen enerzijds de belangen van het betrokken individu en anderzijds het betrokken algemeen belang van die lidstaat. Bij deze afweging komt de desbetreffende lidstaat een zekere beoordelingsruimte toe. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De minister heeft de omstandigheid dat de nieuwe partner, die eveneens uit Turkije afkomstig is, werkzaam is in een sociale werkplaats en dat de vreemdeling in Turkije vanwege haar gelaatsverminking gediscrimineerd zou worden waardoor zij haar beroep als kapster niet zou kunnen uitoefenen, terecht niet aangemerkt als een objectieve belemmering om het gezinsleven in Turkije uit te oefenen, nu de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat de gestelde discriminatie haar leven in Turkije onhoudbaar maakt en evenmin dat de arbeidshandicap van haar nieuwe partner in Turkije tot onoverkomelijke bezwaren zal leiden. Voorts bestaat gelet op het geheel van de voor de te verrichten belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden geen grond voor het oordeel dat de minister, bij de fair balance die moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling enerzijds en het Nederlands algemeen belang anderzijds, zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat op hem geen positieve verplichting rust om de vreemdeling verblijf in Nederland toe te staan.

Wat betreft het beroep van de vreemdeling op haar recht op privé-leven ziet de Afdeling - mede in het licht van de jurisprudentie van het EHRM over de verblijfsduur in het desbetreffende land bij een beroep op het recht op privé-leven (arrest van 9 oktober 2003 in zaak Slivenko tegen Letland, nr. 48321/99; www.echr.coe.int) - geen aanleiding voor een ander oordeel. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat de vreemdeling op

dertigjarige leeftijd naar Nederland is gekomen en hier slechts enkele jaren op basis van de haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd heeft verbleven.

Deze beroepsgrond faalt.

2.6. Aan de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond dat de vreemdeling wegens klemmende redenen van humanitaire aard in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd krachtens artikel 3.52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 wordt niet toegekomen. Over die grond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die grond, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop deze betrekking heeft, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geschil.

2.7. De vreemdeling heeft in beroep voorts, onder verwijzing naar een door de Afdeling bij uitspraak van 24 juli 2009 gestelde prejudiciële vraag, aangevoerd dat de afwijzing van haar aanvraag in strijd is met de rechten die zij kan ontlenen aan de in artikel 13 van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Turkije (hierna: besluit nr. 1/80) vervatte standstill-bepaling, omdat de voorwaarden voor voortgezet verblijf na huwelijk sedert de inwerkingtreding van besluit nr. 1/80 zijn versoepeld doch nadien zijn verscherpt.

2.7.1. Voordat kan worden toegekomen aan de door de vreemdeling opgeworpen rechtsvraag dient te worden beoordeeld of de vreemdeling ten tijde van het besluit van 30 september 2009 onder het toepassingsbereik van artikel 13 van besluit nr. 1/80 viel.

2.7.2. Ingevolge artikel 13 van besluit nr. 1/80 mogen de lidstaten van de Gemeenschap en Turkije geen nieuwe beperkingen invoeren met betrekking tot de toegang tot de werkgelegenheid van werknemers en hun gezinsleden wier verblijf en arbeid op hun onderscheiden grondgebied legaal zijn.

2.7.3. Voor de toepasselijkheid van artikel 13 van besluit nr. 1/80 is derhalve vereist dat de vreemdeling werknemer of gezinslid van een werknemer in de zin van besluit nr. 1/80 is.

Niet is vereist dat de Turkse staatsburger voldoet aan de eisen van artikel 6, eerste lid, van besluit nr. 1/80. Zie: Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (hierna: het Hof), arrest van 17 september 2009, C-242/06, Sahin, punten 50 en 51, onder verwijzing naar de punten 75 tot en met 84 van het arrest van 21 oktober 2003, C-317/01 en C-369/01, Abatay e.a. (www.curia.europa.eu). Uit deze overwegingen volgt dat artikel 13 van besluit nr. 1/80 onder meer betrekking heeft op Turkse staatsburgers die gebruik hebben gemaakt van het door de bevoegde autoriteiten verleende recht om arbeid te verrichten, maar bijvoorbeeld nog geen jaar legale arbeid bij dezelfde werkgever hebben verricht of die nog geen gebruik hebben gemaakt van dat recht om arbeid te verrichten, maar dat voornemens zijn. Vergelijk ook het arrest van 29 april 2010, C-92/07,

Europese Commissie tegen Koninkrijk der Nederlanden, punt 49
(www.curia.europa.eu).

2.7.3.1. Uit de jurisprudentie van het Hof - onder andere het arrest van 30 september 2004, *Ayaz*, C-275/02, punten 39-40 (www.curia.europa.eu) - volgt voorts dat het begrip gezinslid uniform dient te worden uitgelegd, teneinde de homogene toepassing ervan in de lidstaten te waarborgen en dat de betekenis ervan dient te worden bepaald aan de hand van het doel dat ermee wordt nagestreefd en de desbetreffende context. Voor de uitleg van het begrip gezinslid in artikel 7 van besluit nr. 1/80 heeft het Hof aansluiting gezocht bij de strekking van het toenmalige artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 (PB 1968 L 257). Deze bepaling is in 2006 vervangen door artikel 2, tweede lid, van Richtlijn 2004/38/EG (PB 2004 L 158). Daaruit valt af te leiden dat als gezinslid onder anderen worden aangemerkt de echtgenoten en geregistreerde partners voor zover de wetgeving van het gastland geregistreerd partnerschap gelijk stelt met huwelijk. Laatstvermelde bepaling noch de jurisprudentie van het Hof geven aanleiding om te veronderstellen dat de echtgenoot van een Turkse werknemer, ook nadat het huwelijk is ontbonden, moet worden aangemerkt als gezinslid van die werknemer in de zin van artikel 7 van besluit nr. 1/80. Het doel van artikel 13 van besluit nr. 1/80 - betreffende de voorwaarden voor toegang tot de arbeidsmarkt een situatie scheppen waarin de nationale autoriteiten zich onthouden van het vaststellen van bepalingen die de verwezenlijking van de doelstelling van besluit nr. 1/80, te weten de invoering van het vrij verkeer van werknemers, hinderen (punt 81 van het arrest van 21 oktober 2003, *Abatay e.a.*, C-317/01, punt 72; www.curia.europa.eu) - noopt evenmin tot die uitleg.

Eerst nadat een gezinslid op de voet van artikel 7 van besluit nr. 1/80 een zelfstandig verblijfsrecht heeft verworven gekoppeld aan het recht om te reageren op een arbeidsaanbod, is een echtscheiding irrelevant voor dit recht. Vergelijk het arrest van 22 december 2010, *Bozkurt*, C-303/08, punt 44 (www.curia.europa.eu).

2.7.3.2. Nu het huwelijk van de vreemdeling op 25 mei 2009 ontbonden is, was zij ten tijde van het besluit van 30 september 2009 geen gezinslid van een Turkse werknemer. Op 25 mei 2009 was geen sprake van drie jaar legaal verblijf bij haar (toenmalige) echtgenoot, zodat de vreemdeling ten tijde van het besluit van 30 september 2009 evenmin een zelfstandig verblijfsrecht had verworven als gezinslid op de voet van artikel 7 van besluit nr. 1/80 en zij ook op die grond niet onder het toepassingsbereik van artikel 13 van besluit nr. 1/80 valt.

2.7.3.3. Uit de jurisprudentie van het Hof - onder andere het arrest van 26 november 1998, C-1/97, *Birden*, punten 23-25 (www.curia.europa.eu) - volgt dat voor de bepaling van de draagwijdte van het begrip werknemer in de zin van besluit nr. 1/80 te rade moet worden gegaan bij de uitlegging van het gemeenschapsrechtelijke begrip werknemer. Het is vaste rechtspraak dat het begrip werknemer een communautaire inhoud heeft en niet restrictief mag worden uitgelegd. Bij de omschrijving van dit begrip moet worden uitgegaan van objectieve criteria die, wat de rechten en plichten van de betrokkenen betreft, kenmerkend zijn voor de arbeidsverhouding. Om als

werknemer te worden aangemerkt, moet een persoon reële en daadwerkelijke arbeid verrichten, met uitsluiting van werkzaamheden van zo geringe omvang dat zij louter marginaal en bijkomstig blijken. Het hoofdkenmerk van de arbeidsverhouding is, dat iemand gedurende een bepaalde tijd voor een ander en onder diens gezag prestaties levert en als tegenprestatie een vergoeding ontvangt. Daarentegen is de aard van de rechtsbetrekking die de werknemer en de werkgever verbindt niet beslissend voor de bepaling van de hoedanigheid van werknemer in de zin van het gemeenschapsrecht. Zie: arresten van 3 juli 1986, Lawrie-Blum, 66/85, punten 16-17; 21 juni 1988, Brown, 197/86, punt 21; 26 februari 1992, Raulin, C-357/89, punt 10; 30 september 1997, Günaydin, C-36/96, punt 31; 30 september 1997, Ertanir, C-98/96, punt 43 (alle: www.curia.europa.eu).

2.7.3.4. De vreemdeling heeft verklaard dat zij tot de feitelijke verbreking van het huwelijk als kapster heeft gewerkt in de kapsalon van haar (toenmalige) echtgenoot, zonder daarvoor te zijn betaald. Tegen de overweging van de rechtbank dat de vreemdeling in de kapsalon niet in loondienst werkzaam is geweest, is de vreemdeling niet in hoger beroep opgekomen, zodat van dat oordeel van de rechtbank moet worden uitgegaan.

Gelet hierop kwalificeren de werkzaamheden als kapster de vreemdeling niet als werknemer in de zin van besluit nr. 1/80.

Blijkens een proces-verbaal van de vreemdelingenpolitie Noord- en Oost-Gelderland heeft de vreemdeling voorts op 14 januari 2008 (lees: 2009) verklaard dat zij twee uur per dag schoonmaakwerkzaamheden verricht en een contract van zes maanden heeft. Blijkens het verslag van de ambtelijke hoorzitting van 29 september 2009 heeft de vreemdeling ook bij die gelegenheid verklaard dat zij twee uur per dag als schoonmaakster werkzaam is.

Uit het besluit van 30 september 2009 blijkt niet dat de minister zich ervan heeft vergewist of de vreemdeling ten tijde van dat besluit werkzaam was in loondienst of werkzoekend was en of de vreemdeling in verband daarmee ten tijde van dat besluit als werknemer in de zin van artikel 13 van besluit nr. 1/80 moest worden aangemerkt.

Deze beroepsgrond slaagt reeds hierom. De vraag of het besluit van 30 september 2009 in strijd is met artikel 13 van besluit nr. 1/80 behoeft thans geen bespreking.

2.8. Het beroep tegen het besluit van 30 september 2009 zal gegrond worden verklaard en het besluit zal wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid, van de Awb worden vernietigd.

2.9. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 10 november 2010 in zaak nr. 09/39088;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 30 september 2009, kenmerk IND 0111-14-6107;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VI. gelast dat de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel aan de vreemdeling het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) voor de behandeling van het beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. H.G. Sevenster, leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

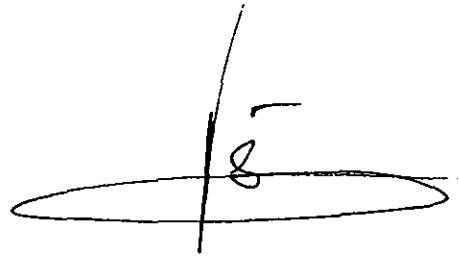
w.g. De Groot
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 april 2012

210.

Verzonden: 17 april 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, horizontal oval shape with a vertical line through it, and a small 'S' or similar character to the right of the vertical line.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 09/39088

Uitspraak in het geding tussen:

IND case:	Zwolle		
Dossiernr:			
ULAD ontvangstdatum			
Briefnr:			
IND ontvangst datum	11 NOV 2010		
Registratie in naam mdw:	11		
INDIS datum	10-11	unit:	
Invoer naam mdw:			
controle datum:		unit:	

geboren op
van Turkse nationaliteit.
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. I. Vreeken, advocaat te Zutphen,

en

de Minister van Justitie
(voorheen: de Staatssecretaris van Justitie)
verweerder,
gemachtigde: mr. W. Steenstra, werkzaam bij de IND,

1. Procesverloop

Eiseres is op 5 december 2006 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot'. Deze verblijfsvergunning is verleend met ingang van 27 september 2006, met een geldigheidsduur tot 27 september 2007. Voornoemde verblijfsvergunning is laatstelijk verlengd tot 27 september 2012.

Op 6 maart 2009 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot het wijzigen van de beperking van voormelde verblijfsvergunning in de beperking 'voortgezet verblijf'.

Bij besluit van 16 juni 2009 heeft verweerder voormelde aanvraag afgewezen. Bij afzonderlijk besluit van 16 juni 2009 heeft verweerder tevens de verleende verblijfsvergunning ingetrokken met terugwerkende kracht tot 17 december 2008. Tegen laatstgenoemd besluit heeft eiseres geen rechtsmiddelen aangewend.

Bij brief van 13 juli 2009 heeft eiseres bezwaar gemaakt tegen verweerders besluit waarbij haar aanvraag tot het wijzigen van de beperking van de haar verleende vergunning in de beperking 'voortgezet verblijf' is afgewezen. Op 29 september 2009 is eiseres gehoord door een anhtelijke commissie. Bij besluit van 30 september 2009, aangevuld op 2 oktober 2009,

Reg.nr.: AWB 09/39088

2

heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij brief van 26 oktober 2009 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 14 september 2010. De gemachtigde van eiseres is daarbij verschenen. Eiseres is niet verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2.2 Ingevolge artikel 14, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is verweerder bevoegd een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te wijzigen, hetzij op aanvraag van de houder van de vergunning hetzij ambtshalve wegens veranderde omstandigheden.

2.3 Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder u, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 verleend worden onder de beperking verband houdend met voortgezet verblijf.

Deze beperking is nader uitgewerkt in de artikelen 3.50 tot en met 3.52 van het Vb 2000.

2.4 Verweerder heeft afwijzend beslist op de aanvraag van eiseres tot het wijzigen van de oorspronkelijke beperking in de beperking 'voortgezet verblijf', vanwege de omstandigheid dat eiseres niet gedurende drie jaar aaneengesloten heeft voldaan aan de beperking waaronder de vergunning was verleend.

2.5 De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat de relatie van eiseres met in december 2008 is verbroken en dat verweerder om die reden de verblijfsvergunning met terugwerkende kracht tot 17 december 2008 heeft kunnen intrekken. Evenmin is in geschil dat eiseres niet gedurende drie jaar aaneengesloten heeft voldaan aan de beperking waaronder de vergunning was verleend zodat zij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf op grond van artikel 3.50 of 3.51 van het Vb 2000.

Gelet op de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is thans in geschil de vraag of verweerder terecht heeft geconcludeerd dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard. Voorts is in geschil de vraag of verweerder terecht heeft geconcludeerd dat eiseres niet valt onder de werkingssfeer van de artikelen 6, 7 en 13 van het Besluit 1/80 van de Associatieraad EEG/Turkije van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de Associatie (hierna: Besluit 1/80). Tot slot is in geschil de vraag of verweerdens afwijzende besluit strijd oplevert met artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Reg.nr.: AWB 09/39088

3

2.6 Volgens artikel 3.52 van het Vb 2000 kan in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 van de Vw 2000, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

Ingevolge verweerders beleid in paragraaf B16/7 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) kan aan de vreemdeling die niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf op grond van artikel 3.50 of 3.51 van het Vb 2000, op grond van klemmende redenen van humanitaire aard voortgezet verblijf worden toegestaan. In individuele gevallen, waarin niet aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf wordt voldaan, wordt altijd bezien of het voortgezet verblijf moet worden aanvaard op grond van klemmende redenen van humanitaire aard.

Met betrekking tot de (huwelijks)relatie vermeldt deze paragraaf het volgende:

"Indien de (huwelijks)relatie op grond waarvan het verblijf was toegestaan binnen drie jaar na verblijfsaanvaarding en anders dan door overlijden, is verbroken, wordt voortgezet verblijf toegestaan, indien sprake is van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard die daartoe aanleiding geven. De beoordeling of in het concrete geval op grond van een dergelijke combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard in het voortgezet verblijf van de vreemdeling behoort te worden berust, is aan de Staatssecretaris. Klemmende redenen van humanitaire aard kunnen zijn gelegen in:

- a. de situatie van alleenstaande vrouwen in het land van herkomst;
- b. de maatschappelijke positie van vrouwen in het land van herkomst;
- c. de vraag of in het land van herkomst een naar maatstaven van dat land aanvaardbaar te achten opvang aanwezig is;
- d. de zorg die de vrouw/ouder heeft voor kinderen die in Nederland zijn geboren en/of een opleiding volgen; en
- e. aantoonbaar ondervonden (seksueel) geweld binnen de familie.

De vreemdeling die zich hierop beroept, geeft aan welke klemmende redenen van humanitaire aard naar zijn mening tot aanvaarding van zijn voortgezet verblijf dienen te leiden en onderbouwt zijn beroep met ter zake relevante gegevens en bescheiden. Het is nadrukkelijk de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling om bij het indienen van de aanvraag om voortgezet verblijf aan te geven dat er sprake is van een dergelijke combinatie van factoren, en die met ter zake relevante gegevens en bescheiden te onderbouwen. Hij is daartoe de meest gerede partij. Bij de beoordeling van het beroep op klemmende redenen van humanitaire aard, wordt altijd een belangenafweging gemaakt, waarbij de belangen van de vreemdeling worden afgewogen tegen die van de staat.

2.7 Eiseres heeft aangevoerd dat zij op grond van klemmende redenen van humanitaire aard in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf'. Daartoe heeft zij aangevoerd dat zij door haar ongezichtsverminking in Turkije niet wordt geaccepteerd en dat zij daardoor is gediscrimineerd. Bovendien heeft eiseres op de arbeidsmarkt geen kansen, ondanks haar zesjarige kappersopleiding. Eiseres is bij sollicitaties steeds afgewezen. Slechts één keer is eiseres aangenomen, maar meteen dezelfde dag ontslagen omdat mensen niet door haar geknipt wilden worden. Eiseres heeft nooit kansen gekregen in Turkije om zich te

Reg.nr.: AWB 09/39088

4

ontplooiën. Zo heeft zij nimmer zelfstandig kunnen wonen. Voorts is haar moeder inmiddels overleden en haar vader hertrouwd, zodat zij niet meer bij hen terecht kan. Gelet hierop en haar vrouw-zijn zou eiseres bij terugkeer naar Turkije in een sociaal isolement geraken. Daarbij heeft eiseres aangevoerd dat zij aan haar oog geopereerd wil worden in Nederland.

2.8 De rechtbank overweegt omtrent het beroep van eiseres op artikel 3.52 van het Vb 2000 als volgt.

Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat eiseres de door haar aangevoerde klemmende redenen van humanitaire aard dient te onderbouwen met de daarvoor ter zake relevante gegevens en bescheiden. Anders dan eiseres meent, is de rechtbank gebleken dat niet in geschil is dat eiseres een aangezichtsverminking heeft. In geschil is de vraag of dit eiseres heeft belemmerd in haar kansen op een zelfstandig bestaan in Turkije. Anders dan eiseres meent, zijn haar eigen verklaringen hieromtrent niet afdoende om te concluderen dat dit het geval is. Verweerder heeft in dit verband kunnen wijzen op paragraaf B16/7 van de Vc 2000. Verweerder heeft derhalve terecht geconcludeerd dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf op grond van 3.52 van het Vb 2000.

2.9 Eiseres heeft voorts aangevoerd dat zij als echtgenote van een Turkse werknemer een verblijfsrecht heeft dat is ontleend aan Besluit 1/80. In die hoedanigheid is eiseres op de arbeidsmarkt actief geworden in de kapsalon van haar ex-echtgenoot. Dat zij voor deze werkzaamheden niet werd betaald, is niet relevant. Eiseres heeft verwezen naar artikel 13 van Besluit 1/80 en een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 24 juli 2009 (zaaknr. 200803358/1, JV 2009/362). Eiseres meent dat deze uitspraak op haar van toepassing is en merkt op dat er sinds 1 december 1980 ten aanzien van Turkse werknemers en hun familieleden beperkingen zijn ingevoerd. Eiseres stelt zich op het standpunt dat dit in strijd is met artikel 13 van Besluit 1/80 en dat haar om die reden verblijfsrecht toekomt.

2.10 Omtrent het beroep van eiseres op Besluit 1/80 overweegt de rechtbank als volgt.

2.11 In artikel 6, eerste lid, van Besluit 1/80 is het volgende bepaald:

Behoudens het bepaalde in artikel 7 betreffende de vrije toegang tot arbeid van de gezinsleden heeft de Turkse werknemer die tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat behoort:

- na een jaar legale arbeid in die lidstaat recht op verlenging van zijn arbeidsvergunning bij dezelfde werkgever indien deze werkgelegenheid heeft;
- na drie jaar legale arbeid en onder voorbehoud van de aan de werknemers uit de lidstaten van de gemeenschap te verlenen voorrang, in die lidstaat het recht om in hetzelfde beroep bij een werkgever van zijn keuze te reageren op een ander arbeidsaanbod, gedaan onder normale voorwaarden en geregistreerd bij de arbeidsbureaus van die lidstaat;
- na vier jaar legale arbeid, in die lidstaat vrije toegang tot iedere arbeid in loondienst te zijner keuze.

Ingevolge artikel 7, eerste alinea, van Besluit 1/80 hebben gezinsleden van een tot de legale arbeidsmarkt van een Lid-Staat behorende Turkse werknemer, die toestemming hebben gekregen om zich bij hem te voegen, het recht om - onder voorbehoud - te reageren op een arbeidsaanbod, wanneer zij tenminste drie jaar aldaar legaal wonen, en vrije toegang tot

Reg.nr.: AWB 09/39088

5

iedere arbeid in loondienst te hunner keuze, wanneer zij tenminste vijf jaar aldaar legaal wonen.

Ingevolge paragraaf B11/3.3.1 van de Vc 2000 wordt onder het begrip legale arbeid verstaan arbeid in loondienst die uit hoofde van een verleende verblijfsvergunning is toegestaan, althans uit hoofde van een verleende tewerkstellingsvergunning. De situatie van de Turkse werknemer moet bovendien stabiel en niet voorlopig van aard zijn. Uit jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap (hierna: HvJEG) volgt dat het begrip legale arbeid een niet omstreden verblijfsrecht veronderstelt en dat verblijf dat is toegestaan gedurende een procedure tot verkrijging van een verblijfsvergunning daaraan niet voldoet, omdat betrokkene slechts in afwachting is van een definitieve beslissing over zijn verblijfsrecht (de arresten van 26 november 1998, Birden, zaak C-1/97, van 20 september 1999

Ingevolge artikel 13 van Besluit 1/80 mogen de lidstaten van de Gemeenschap en Turkije geen nieuwe beperkingen invoeren met betrekking tot de toegang tot de werkgelegenheid van werknemers en hun gezinsleden wier verblijf en arbeid op hun onderscheiden grondgebied legaal zijn.

2.12 De rechtbank is met verweerder van oordeel dat geen sprake is van één jaar legale arbeid. Gebleken is dat eiseres niet in loondienst werkzaam is geweest bij de kapsalon van haar ex-echtgenoot. Ten aanzien van de schoonmaakwerkzaamheden merkt de rechtbank op dat blijkens het verslag van de ambtelijke hoorcommissie eiseres deze werkzaamheden heeft verricht op basis van een contract van een half jaar. Eiseres heeft derhalve niet één jaar legale arbeid verricht in de zin van artikel 6 van Besluit 1/80 en kan derhalve aan dit artikel geen rechten ontleen.

2.13 Omtrent de vraag of eiseres rechten kan ontleen aan artikel 7 van Besluit 1/80, overweegt de rechtbank als volgt.

Met eiseres is de rechtbank van oordeel dat de relevante feiten in haar zaak identiek zijn aan de feiten welke ten grondslag liggen aan voormelde uitspraak van de Afdeling van 24 juli 2009. Zo betreft het in beide zaken een ex-partner die Nederlands onderdoan is en is in beide zaken sprake van een verbreking van de relatie binnen drie jaren.

De Afdeling heeft bij deze uitspraak van 24 juli 2009, voor zover van belang, in verband met uitleg van artikel 13 van het Besluit 1/80 de volgende prejudiciële vraag gesteld aan het HvJEG:

"Moet artikel 13 van besluit nr. 1/80 aldus worden uitgelegd dat onder een nieuwe beperking in de zin van die bepaling mede dient te worden verstaan een aanscherping ten opzichte van een na 1 december 1980 in werking getreden bepaling, die een versoepeling inhield van de op 1 december 1980 geldende bepaling, indien deze aanscherping geen verslechtering ten opzichte van de op 1 december 1980 geldende bepaling behelst?"

Naar het oordeel van de rechtbank is het antwoord van het HvJEG op die prejudiciële vraag, gelet op het identieke feitencomplex, relevant voor onderhavige zaak. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat eiseres in bezwaar al heeft gewezen op voormelde uitspraak van de Afdeling, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in het thans bestreden besluit ter onderbouwing van de conclusie dat eiseres geen rechten kan ontleen aan artikel 7 van

Reg.nr.: AWB 09/39088

6

Besluit 1/80 niet heeft kunnen volstaan met de motivering dat eiseres geen drie jaren op basis van een verblijfsvergunning met _____ heeft samengeleefd en dat geen aanleiding bestaat vooruit te lopen op de beantwoording van voormelde prejudiciële vraag.

Gelet hierop dient het bestreden-besluit wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht als ondeugdelijk gemotiveerd te worden vernietigd. Het beroep is dan ook gegrond.

2.14 Omtrent het beroep van eiseres op artikel 8 van het EVRM, waarbij zij een beroep doet op haar relatie met haar nieuwe partner de heer _____ overweegt de rechtbank tot slot, met oog op de nieuw te nemen beslissing, als volgt.

Verweerder heeft zich, samengevat, op het standpunt gesteld dat het bestreden besluit geen inmenging oplevert, nu er geen sprake meer is van familie- of gezinsleven met _____ en de verleende vergunning niet was verleend ten behoeve van gezinsleven met de nieuwe partner.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder hiermee miskend dat het in casu gaat om een nieuwe aanvraag voor zelfstandig verblijf waarbij de nieuwe relatie met de heer _____ dient te worden meegewogen. Verweerder heeft dit nagelaten en, naar het oordeel van de rechtbank, ten onrechte het beroep van eiseres op artikel 8 van het EVRM afgewezen met een verwijzing naar de (verbreking van) de oude relatie van eiseres. Ook op dit punt is naar het oordeel van de rechtbank sprake van een ondeugdelijke motivering.

2.15 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat het beroep van eiseres gegrond is. Er bestaat aanleiding voor een veroordeling van verweerder in de proceskosten van eiseres. Met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht wordt ter zake van rechtsbijstand 2 punten toegekend, waarbij een wegingsfactor 1 wordt gehanteerd.

Reg.nr.: AWB 09/39088

7

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met in achtname van deze uitspraak;
- bepaalt dat verweerder het betaalde griffierecht van € 150 aan eiseres vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 874, te betalen aan de griffier van de rechtbank door storting op bankrekeningnummer 56.99.90.726 ten name van Ministerie van Justitie Zutphen (547), onder vermelding van het in de kop van deze uitspraak vermelde registratienummer.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.P. van Baaren. De beslissing is in tegenwoordigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 10 november 2010.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 10 NOV. 2010

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
- 3 DEC 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. G.J. Douma
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen
van 10 november 2010
met kenmerk 09/39088

Inzake:

met IND-kenmerk 0111-14-6107
aan te duiden als verweerster
gemachtigde: mr. I. Vreeken
advocaat te Zutphen (Postbus 153, 7200 AD)

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

M.J. Hafstra
Tel. 038-888 6428
fax. 038-888 6557/8

1 Inleiding

De Minister voor Immigratie en Afsel (verder: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 10 november 2010, verzonden op 10 november 2010, met kenmerk Awb 09/39088 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 30 september 2009 aangevuld op 2 oktober 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, heeft bepaald dat de Minister met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing neemt en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 6 maart 2009 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het wijzigen van de beperking 'verblijf bij echtgenoot van de aan haar verleende verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 Vw in de beperking 'voortgezet verblijf'.
- 2.2 Bij besluit van 16 juni 2009 is deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Het bezwaarschrift van 13 juli 2009, gericht tegen het besluit van 16 juni 2009, is ongegrond verklaard bij beschikking van 30 september 2009, aangevuld op 2 oktober 2009 (verder: de bestreden beschikking).
- 2.4 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overveegt de rechtbank op pagina 5, rechtsoverweging 2.13, doorlopend op pagina 6, van de bestreden uitspraak;

"(...) Gelet hierop en in aanmerking genomen dat eiseres in bezwaar al heeft gewezen op voormelde uitspraak van de Afdeling, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in het thans bestreden besluit ter onderbouwing van de conclusie dat eiseres geen rechten kan ontleenen aan artikel 7 van Besluit 1/80 niet heeft kunnen volstaan met de motivering dat eiseres geen drie jaren op basis van een verblijfsvergunning met heeft samengeleefd en dat geen aanleiding bestaat vooruit te lopen op de beantwoording van voormelde prejudiciële vraag.

Gelet hierop dient het bestreden besluit wegens strijd met artikel 7: 12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht als ondeugdelijk gemotiveerd te worden vernietigd. Het beroep is dan ook gegrond."

Grief 2

- 3.2 De rechtbank overweegt voorts op pagina 6, rechtsoverweging 2.14, ten onrechte:

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder hiermee miskend dat het in casu gaat om een nieuwe aanvraag voor zelfstandig verblijf waarbij de nieuwe relatie met de heer dient te worden meegewogen. Verweerder heeft dit nagelaten en, naar het oordeel van de rechtbank, ten onrechte het beroep van eiseres op artikel 8 van het EVRM afgewezen met een verwijzing naar de (verbreking van) de oude relatie van eiseres. Ook op dit punt is naar het oordeel van de rechtbank sprake van een ondeugdelijke motivering."

- 3.3 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berust rechtsoverweging 2.15 op pagina 6. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 De Minister acht van belang dat het stellen van prejudiciële vragen als bedoeld in de uitspraak van Uw Afdeling van 24 juli 2009, kenmerk 200803358/1/V3 (JV 2009/362), is voorbehouden aan de (nationaal) rechterlijke macht. De prejudiciële procedure ziet voorts enkel op de uitleg en geldigheid van het gemeenschapsrecht door het HvJEG. Eerst nadat het HvJEG de prejudiciële vraag heeft beantwoord kan dit antwoord door de nationale rechter worden toegepast bij de beoordeling van de feiten van een nationaal rechtelijke zaak. De omstandigheid dat het antwoord op een prejudiciële vraag van belang kan zijn in een nationaal rechtelijke procedure, laat onverlet dat de prejudiciële vraag, dan wel procedure als zodanig niet ziet op de toepassing van Europees recht op de feiten van een nationaal rechtelijke zaak. De rechtbank heeft voorgaande miskend door te oordelen dat de Minister in de bestreden beschikking vooruitlopend op het antwoord van het HvJEG gemotiveerd had moeten ingaan op de door de rechterlijke macht aan het HvJEG gestelde vraag, dan wel de mogelijke antwoorden van het HvJEG.
- 4.2 De Minister stelt zich voorts op het standpunt dat uit de prejudiciële vraag als geformuleerd in de eerder genoemde uitspraak van Uw Afdeling van 24 juli 2009 niet kan worden afgeleid dat het standpunt, dan wel de motivering van dit standpunt als verwoord in de bestreden beschikking onjuist dan wel ondeugdelijk zou zijn. Uit de uitspraak van Uw Afdeling van 24 juli 2009, ro 2.5 gelezen in combinatie met de eerste zin van ro 2.6 en ro 2.11, blijkt voorts het standpunt van de Minister ten aanzien van de prejudiciële vraag. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte met een enkele verwijzing naar de mogelijke beantwoording van de betreffende prejudiciële vraag geconcludeerd dat sprake is van een motiveringsgebrek in de in beroep bestreden beschikking.
- 4.3 Onder verwijzing naar de motivering in de bestreden beschikking, waarbij de beschikking in primo als herhaald en ingelast moet worden beschouwd, is de Minister van mening dat afdoende gemotiveerd is aangegeven dat aanleiding tot het verlenen van de gevraagde verblijfsvergunning ontbreekt.

Ad grief 2

- 4.4 De rechtbank oordeelt ten onrechte dat de Minister heeft miskend dat onderhavige procedure een nieuwe aanvraag voor zelfstandig verblijf betreft waarbij de relatie met de heer [naam] bij de beoordeling moet worden betrokken. In de bestreden beschikking, waarbij de beschikking in primo als herhaald en ingelast moet worden beschouwd, is de relatie van verweerster met de heer [naam] immers betrokken bij de beoordeling. Hierbij wordt verwezen naar de beschikking in primo van 16 juni 2009, pagina 6, vijfde alinea en verder, alsmede naar de beschikking van 30 september 2009, pagina 2, tweede alinea van onder.
- 4.5 Met het oordeel dat de Minister het beroep van verweerster op artikel 8 EVRM ten onrechte heeft afgewezen met (enkel) een verwijzing naar de (verbreking van) de oude relatie van verweerster geeft de rechtbank voorts blijk van een onjuiste feitenvaststelling, dan wel onjuiste lezing van de bestreden beschikking. De Minister acht daartoe allereerst van belang dat de aan verweerster verleende verblijfsvergunning specifiek was gericht op het toestaan van verblijf van verweerster in Nederland bij haar toenmalige partner de heer [naam]. Dit is expliciet aangegeven middels de beperking 'verblijf bij echtgenoot'. Het verblijfsrecht van verweerster in Nederland was derhalve afhankelijk van, dan wel specifiek bedoeld voor, het uitoefenen van het familie- en/of gezinsleven met haar echtgenoot [naam]. Het niet langer voldoen aan deze beperking zou leiden tot een intrekking van de verblijfsvergunning en beëindiging van het rechmatig verblijf van verweerster in Nederland. In zoverre stelde de aan verweerster verleende verblijfsvergunning haar niet in staat het familie- en/of gezinsleven anders dan met haar echtgenoot [naam] in Nederland uit te oefenen. Nu niet in geschil is dat de relatie van verweerster met [naam] is verbroken volgt uit het voorgaande dat van inmenging als bedoeld in artikel 8 EVRM geen sprake is, zoals is aangegeven in de beschikking van 30 september 2009, pagina 2, tweede alinea van onder.
- 4.6 Voorts is van belang dat, wat verder ook zij van de vraag of sprake is van inmenging, de belangenafweging de doorslaggevende factor vormt bij de vraag of artikel 8 EVRM noopt tot verblijfsaanvaarding. Bij deze belangenafweging worden de belangen van de Nederlandse samenleving bij het onthouden van een verblijfsrecht afgewogen tegen de belangen van verweerster bij het uitoefenen van het familie- en/of gezinsleven hier te lande. Het ligt op de weg van de vreemdeling om aan te tonen dat artikel 8 EVRM noopt tot verblijfsaanvaarding. In onderhavige zaak is in de beschikking in primo, pagina 7, vierde alinea, gemotiveerd aangegeven dat de belangen van de Nederlandse samenleving, inhoudende het economisch welzijn dat ziet op onder andere de bescherming van de algemene middelen en de beschikbaarheid van arbeidsplaatsen, zwaarder weegt dan de belangen van verweerster. Daartoe is onder ander het volgende van belang geacht.
- 4.7 Van een objectieve belemmering om het familie- en of gezinsleven met de heer [naam] anders dan in Nederland uit te oefenen is niet gebleken. Hierbij is voorts rekening gehouden met de omstandigheid dat de gestelde nadelige gevolgen van de aangezichtsvermindering en uitbuiting van verweerster, voor zover deze omstandigheden in het kader van de belangenafweging al een rol zouden kunnen spelen, niet nader zijn onderbouwd. Hierbij wordt

opgemerkt dat weliswaar door de Minister niet wordt betwijfeld dat ten aanzien van verweerster sprake is van een aangezichtsverminking, doch dat verweerster niet heeft aangetoond dat de nadelige gevolgen hiervan bij een verblijf buiten Nederland van dien aard zullen zijn dat hierom de belangenafweging in het voordeel van verweerster zou moeten resulteren. Bij de belangenafweging is verder betrokken de omstandigheid dat verweerster haar relatie met de heer is aangegaan terwijl zij wist, dan wel had moeten weten, dat de aan haar verleende verblijfsvergunning haar in staat stelde in Nederland te verblijven vanwege haar relatie met de heer A. Eroglu en haar verblijfsrecht in Nederland na verbreking van deze relatie derhalve allerm minst zeker was. Tevens is gemotiveerd aangegeven waarom verblijfsaanvaarding ten aanzien van verweerster leidt tot een schending van de economische belangen van de Nederlandse samenleving. Verwezen wordt naar de beschikking in primo, pagina 6, zevende alinea en verder. De Minister acht voorts van belang dat artikel 8 EVRM een zogenoemde resttoets vormt en eerst tot verlening van een verblijfsvergunning kan leiden indien niet aan de nationaal rechtelijke voorwaarden voor verblijfsaanvaarding kan worden voldaan. Door verweerster is niet aangetoond dat (blijvend) niet kan worden voldaan aan de nationaal rechtelijke voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning voor verblijf bij de heer. In de bestreden beschikking is dan ook terecht en afdoende gemotiveerd aangegeven dat de belangenafweging niet in het voordeel van verweerster resulteert.

- 4.8 Hetgeen in de gronden van bezwaar en ter zitting bij de ambtelijke commissie op 29 september 2009 is aangevoerd vormt grotendeels een herhaling van hetgeen reeds voor de bekendmaking van de beschikking in primo was aangevoerd en is betrokken bij de totstandkoming van deze beschikking in primo. Gelet hierop, alsmede gelet op de motivering in de in beroep bestreden beschikking en hetgeen hiervoor uiteen is gezet, is de Minister van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat inzake artikel 8 EVRM sprake is van een dussdanig motiveringsgebrek dat vernietiging van de bestreden beschikking is gerechtvaardigd.
- 4.9 Gelet op het voorgaande is de Minister van mening dat de bestreden uitspraak in rechte niet kan worden gehandhaafd.

5 Conclusie

Mede gelet op de omstandigheid dat het HvJEG de prejudiciële vraag als geformuleerd in de uitspraak van Uw Afdeling van 24 juli 2009, kenmerk 200803358/1/V3 (JV 2009/362) nog niet heeft beantwoord, concludeert de Minister dat het beroep ten onrechte gegrond is verklaard, geen aanleiding bestond om de bestreden beschikking te vernietigen en de Minister op te dragen opnieuw een besluit te nemen en de Minister te veroordelen in vergoeding van de proceskosten. In zoverre concludeert de Minister tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

Zwolle, 3 december 2010

~~Gemachtigde,~~

~~Mr. G.J. Douma, senior procesvertegenwoordiger~~

De Minister voor Immigratie en Asiel
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6322
telefax 038 888 6557/6558